

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kinizsi-utca 920. sz., hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetési díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és Zettin József ur kereskedésében 10 krért kaphatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyiltér petitoronként 10 kr.

Mit is mondott a polgármester?

Zenta, 1885. aug. 20.

Zenta városának e hó 13-ikán tartott rendes közgyűlésén előfordult azon érdekes eset, hogy midőn a tárgysorozat 10. pontja alatt foglalt „Számvevői előterjesztés“ — helyesebben „jelentés“ — tárgyalására került a sor s bővebb tájékozás végett annak fölolvását kívánták a képviselők, a polgármester azon jelentés fölolvását megtagadta, még pedig cselekedte ezt a polgármester, mint a közgyűlés elnöke, azt hozván föl a megtagadás indokául, hogy: „Nem engedi meg a fölolvást azért, mivel azon jelentésben olyanok is fordulnak elő, a melyek nem tartoznak a közgyűlés elé, hanem csupán neki mint polgármesternek magán tudomás- és tájékozásul szolgálnak.“

Érdekes a fentebbi eset nem azért, mintha a polgármester ténye valami érdekesítő vita ébresztésére alkalmas lehetne, — mert annyit bármelyik falunak érdemes bírása is tud, hogy a közgyűlés elé tanácskozás és határozathozatal végett terjesztett tárgyakra vonatkozó iratok fölolvassandók, — hanem érdekes első sorban azon indok miatt, melyet a polgármester a fölolvás megtagadása mellett fölhozott, és még érdekesebb módosorban a valódi, a tulajdonképeni indok, melyet elhallgatott ugyan a polgármester, de a mely — ha nem csalatkozunk — egyedül indította őt azon elszántságra, melynek a jelentés fölolvásának ellenzésében hősies jeleit adta az által, hogy nem rettent vissza sem a hivatalos hatalommal való visszaélés súlyos vádjától, sem azon vádtól, hogy midőn a közgyűlés akaratának ellenszegült, egyuttal megsértette a törvényt, mely a tanácskozás tárgyát képező iratokat a jegyző által fölolvastatni rendeli.

De hát voltaképen mi lehet az ama jelentésben, a mit a polgármester nem tart a közgyűlés elé tartozónak? Talán olyan viszonyok érintenek a jelentésben, melyeknek nyilvánosságra hozatala a közgyűlés valamelyik tagjának jóhírnevét vagy érdekét veszélyeztetné, avagy talán a családi élet viszonyaira vonatkozó, vagy a női becsületet megtagadó dolgok fordulnak benne elő?

Szó sincs róla, hogy ilyenekre a számvevő csak gondolt volna is, midőn ama jelentést készítette, annak létet adott.

Sokkal ártatlanabb, szelidebb dolog az, a mit a polgármester a képviselőtestülethez tartozónak nem tartott: egy kis „deficit“ a városi háztartásban, mely más szavakkal annyit jelent: „kifogyott a pénz a láda fiából“.

Hát biz az igazat megvallva: furcsa kis állat az a „deficit“. Számok között él, ha neszt vesz észre, a numerusok háta mögé rejtőzik és sokszor úgy elbujik, hogy föl nem található. Van közöttte olyan rövid farku, mint a házi nyul, de van olyan is, a melyeknek egészen olyan hosszú a farka, mint a vándorpatkányé. A deficit farkának

hosszuságát számokban épp oly módon fejezik ki, mint a szám összegét. Különös tulajdonsága, hogy minél hosszabb a farka, annál veszedelmesebb, annál vadabb és pusztítóbb. A rövidfarkuak kevésbé veszedelmesek és szelidebbek, elannyira, hogy el sem bujnak a számok mögé, hanem megállnak magukban.

Mi türes-tagadás: biz a mi számvevőnk jelentésébe is belevette magát egy ily „deficit“ nevű veszedelmes ál atocska, még pedig a hosszabb farkuak közül. A farka hossza: 80—85 ezer forint.

Hanem mindamellett is félre a csüres-csavarással s be kell azt mutatni a közgyűlésnek, hogy már egyszer bele vette magát a városházába és a városházában a pénztár fiókjába.

Mert kihez tartozzék az inkább, mint a képviselőtestülethez?

A városi háztartásban, valamint általában a város minden ügyeiben semmi titoknak lennie nem szabad. Sőt az a polgármester, a ki a város ügyeire vonatkozólag a tanács, vagy a képviselőtestület előtt valamit szándékosan eltitkol, vagy akár hanyagságból, akár feledékenységből valamit közölni elmulaszt, megsérti, illetve hanyagul teljesíti hivatalbeli kötelességét.

A mely polgármester pedig a hivatalával járó törvényes kötelességét megszegi vagy hanyagul teljesíti, az ellen az 1876: V. t.-c. 18. §-a a) pontja értelmében fegyelmi eljárásnak van helye.

Tűzrendészet és tűzoltás Zentán.

A tüzesetek jelenleg az egész országban igen gyakoriak. Zentán azonban az idén ez ideig igen kevés tűz volt. A vészes elem szerencsénkre megkímélt bennünket. Ez azonban nem ok az elbizakodásra. Zenta oly helyen fekszik, házai úgy építvék, hogy egy nagyobb szél esetén támadó tűz, egész városrészt elhamvaszthat. Hatóságunknak tehát kötelességében állana a tűzrendőri szabályzat (ha ugyan van ilyen, mert nem igen publikálják) pontos betartását éber szemekkel ellenőrizni. Ha pedig azok életbeléptetve nincsenek: kötelességében állana mielőbb arról gondoskodni, hogy más városok példájára (melyeket a tűzkárok kényszerítettek erre) egyszer már e tekintetben is rendezzük a viszonyokat.

A hatóság kötelességében állana gondoskodni, hogy a kémények rendesen tisztittassanak; hogy a takarmány és természetnyék összehalmozása a házak közt lehetőleg korlátoztassék; hogy a szerűkön, istállókban, padlásokon s általában könnyen gyuló anyagok közelében a dohányzás, nyilt világgal való járás, lövöldözés, tüzelés és bármely tüzelő szerek használata megtiltassék; hogy minden háznál, szerűnél a megkívántató mennyiségű viz folyvást készen tartassék; hogy az építkezéseknél a tűzrendőri szabályok megtartassanak.

De ezen intézkedések megtétele még nem elegendő; oly szabályokra is van szükségünk, melyek a helyi viszonyokra való tekintettel is

intézkednek a fenyegető, vagy a már bekövetkezett tűzvész elhárítása és illetőleg terjedésének megátalása iránt.

Városunkban az nehezíti meg főképen a tűz eloltását, hogy sok utca vízhiányban szenved és hogy különösen köznépünk csak szemlélője szokott lenni a tűznek, a nélkül, hogy a veszély megszüntetésére közreműködnek.

Kötelességében állana tehát a hatóságnak új kutak nyitása s a létezőknek használható állapotban való tartása iránt intézkedni; kötelességében állana meghatározni, hogy a vízhiány megszüntetése s a tűzoltó szereknek tűz esetén folytonos működésben való tarthatása végett a tűz által érintett városnegyednek teherhordó járműekkel bíró lakói, pénzbüntetés terhe alatt kötelesek járműveikkel a vész színhelyén megjelenni és járműveiket vízfordó edényekkel együtt tűzoltóink rendelkezésére bocsájtani, ha csak abban alapos okok által nem akadályoztatnak; kötelességében állana intézkedni, hogy a szükséges munkaerő a tűzveszélylyel fenyegetett városnegyed férflakosságából, vagy a tűznél jelenlevők közül, szintén pénzbüntetés terhe mellett, az eddiginél sokkal erélyesebben kirendeltessék; kötelességében állana szabályrendeletileg megállapítani, hogy az ipartörvény értelmében telepengedélyhez nem kötött, tűzveszélyes kereskedelmi telepek és raktárhelyek hol és mily föltételek alatt állíthatók föl.

Hogy ha a városi hatóság a fentebbiekben röviden vázolt kötelességeinek eleget tenne, akkor nem kellene félnünk a tűz elterjedésétől.

Kötelességünknek tartjuk a fentiekben kívül tűzoltóinkra nézve is kockáztatni néhány észrevételt.

Tudjuk azt mi igen jól, miszerint azok, kiket egy magasabb kötelességérzet lelkesít; kik kényelmüket föláldozzák; kik ruhájuk tönkretétele folytán magukat senki által megtéríteni nem szokott költségekte verik; kik csupa emberbaráti szeretetből egészségüket, ép tagjaikat és sok esetben életüket kockára teszik: ezek nem csak kiméletet, de tiszteletet és közbecsülést érdemelnek; de nem hallgathatjuk el azon tapasztalatunkat, hogy valamint az érdeklődés a közönségben a tűzoltók iránt fogyóban van, úgy az intézet kebelében is gyöngül a lelkesedés. Nem tudjuk, hány tag van, de a tűznél kevesen jelennek meg.

A fegyelem nagyon laza s a kellő gyakorlat is hiányzik. Azt hisszük, többször kellene gyakorlatokat tartani s a maga szakmájában mindenkit kellőleg kiképezni, a fegyelmet pedig szigorúan fönntartani. Pár év előtt ez másként volt. Továbbá sokaknak föltűnt, hogy a trombita-vezényszó mellőztetik, a mi aztán zavarokra is szolgáltat alkalmat, mert kiabálni és káromkodni más hivatalnokok is tudnak s a fülszaggató nagy zsvaj lehetetlenné teszi az egyöntetű működést.

Ismételjük: Zentán hála istennek ez idén kevés tűz volt, de azért ébereknek kell lennünk. A mi nem volt: lehet még ezután. Ezért tartottuk szükségesnek tűzrendészetünk és a tűzoltás érdekében a fentieket elmondani.

E. V.

A városi képviselőtestület 1885. évi augusztus 13-án megtartott közgyűléséről.

Gombos Gábor polgármester megnyitja a közgyűlést. Az elnöki jelentések tudomásul vétettek.

Előterjesztett a megyei alispánnak fölhi- vása az adai földmives iskolánál Zenta városa ál- tal tett örökös alapítványra vonatkozó oklevél kiállítására tárgyában. Az oklevél kiállítását.

Bemutattatt a megyei közg. bizottság határozata a közs. bíróságra és a kapitányi hivatal személyzetének szaporítására vonatkozólag. Tudomásul vétettek.

A gimnázium alapító oklevelének a miniszte- rium által történt jóváhagyása tudomásul vétettek.

Megyebizottsági határozatok a megfölbbe- zett ügyekben hozott képviselőtestületi határozatok jóváhagyására vonatkozólag szintén tudomásul vétettek.

Előterjesztése a megyei alispáni hivatal föl- hívásának az egyes vidékeken alakult magyar közmivelődési egyletek pártolása tárgyában, — tudomásul vétettek.

Következett az üresedésben levő közs. bírói állás betöltése. Mester Lajos képviselő, mielőtt a választás megejtetnék, a képviselőtestület figyel- mét föl hívja abbéli határozatra, mely szerint a pályázóktól a jogvégtzettség beigazolása vagy ügy- védi oklevél bemutatása kívántatik. Polgár- mester szinte a főntebbi minősítvény mellett véli a választást megejtendőnek. Dudas Lajos szerint a közs. bíróra nézve a jelzett minö- sítvény tárgyában hozott közgyűlési határozat érvényével nem bírhat, miután tudomása sze- rint az törvényhatósági jóváhagyás alá föl nem terjesztetett. Polgármester fölolvastatja a megyei törv.-hatóság határozatát, mely szerint a bagatel- bírora nézve kívánt minősítés jóváhagyatott. Ezután az ajánlott egyének okmányai betekin- tettek és minthogy a pályázók közül Füredi F. jogvégtzettségét nem igazolta, választásra nem bocsátatott, minek folytán Kun Gábor, Lichtenstein F. ellenében, nagy többséggel közs. bíróvá lön választva.

Az iskolaszék javaslata Koncz József torna- tanár végkielégítése tárgyában elfogadtatott és Koncz Józsefnek azon föltétel mellett, hogy nyug- dij-igényéről lemond, 1000 frt megszavaztatott.

Költségvetés egyes kimerült címei födö zésére vonatkozó tárgy előterjesztetvén, többen a számvévi jelentés fölolvását kívánták, a mi azonban elnök részéről megtagadtatott. Ezután Kozics István indítványozta a kimerült napidj cím egyes kifizetési tételeinek a tanács által való előterjesztését. Ezen indítványt pártolta Matkovics Lajos képviselő is, mire az elnök fölállással szava- zást ejtett meg. Kozics István képviselő indit- ványa mellett a képviselők többsége mutatkozott, mindazonáltal elnök az indítvány elvetését és a tanács javaslatát határozatilag kimondotta. Erre az egész képviselőtestület, 11 képviselő kivételé- vel, a közgyűlés színhelyét elhagyta.

A hátra levő tárgyak ezután legkisebb észrevétel nélkül a tanács javaslatai alapján el- intéztettek.

A takarmány-tengeri (csalamádé).

Hogy mily óriási fontossága a takarmány- termelés minden gazdánál, elég, ha rámutatok azon állapotra, melyben a gabonával sinlódunk. A ga- bonaárak alacsonyok, de a hus ára aránytalanul magas. Józaneszü ember tehát azt igyekszik a piacra vinni, a mit legjobban megfizetnek, és ez a hus; azaz evvel azt akarom mondani, hogy a husnak mindig jó ára lévén, fordítson a gazda a marhatartásra egy kis figyelmet. S itt ismét visz- szatérlek előbbi szavaimra s azt hangsúlyozom, hogy takarmánytermelés nélkül ezt el nem érhetjük.

En nyugodt lelkiismerettel ajánlhatom mint takarmányt a tengerit (csalamádé). Ez az a nö- vény, mely okvetlenül el fog terjedni a kisgazdák között oly roppant mértékben, a mily óriási haszna van, de a melyet ők eddig nem akartak elismerni.

A takarmány-tengeri helyes vetése, letaka- ritása és a fölösleg tengeri elrakásáról akarnék ezuttal egyet-mást elmondani.

A zöld tengeri vagy csalamádé vetését, a mint az idő engedi, mindjárt megkezdhetjük, ta- nácsos azonban ápril elsejéig várni, mert a késői

fagyok tönkre teszik a gyönze vetést. Hogy kellő siker koronazza fáradságunkat, meg kell adni neki a jó, termő erőben levő gazdag földet és a jó munkát; hiszen ha ezt nem tesszük, várhatunk-e jó sikert? Ugy-e nem?

A takarmány-tengeri vethető sorba és szórva kézzel. A sorvetésnek én előnyt adok sok oknál fogva, először mert egyforma mélyen esik a földbe azután egyenletesen kell, nem dől meg, nagyobb mértékben ver fattyat, tehát jobban megbokroso- dik; hát még ha azt mondom, hogy lókapákkal és töltetőgépekkel így jobban meg lehet művelni, akkor lesz a rengeteg termés. Ha sorra vetem, kell egy kat. holdra 70—80 liter mag, de ha szórva vetem, 1.20—1.60 liter mag is könnyen el- fogy. Az elvetett magot, ha a vetés szórva tör- ténik, jól be kell fogasolni a földbe, hogy minden magot takarjon egy-kissé a föld.

A hengerezés itt nagyon szükséges; majd lesz alkalom elbeszélni, hogy én miért tartom sok esetben károsnak, majd hasznosnak a föld hengerezését.

A mint tehát a zöld tengeri kikelt s egy arasznyi nagyságra nőt, különösen ha sorba volt vetve, egy fogasolást adunk neki, azaz ekkor azt cselekedezük, a mit kapalásnak neveznek: megporhanyítjuk a földet, hogy jobban nőjön a gyenge vetés; ugyanugy járunk el, ha szórva volt is az vetve. A sorba vetett sűrű kukoricát ezután feltöltögetjük töltetőgépekkel.

Ha ezen műveletet befejeztük, akkor bevár- juk, míg a tengeri elvirágzik, azaz míg a zabját kihányta. Ezután neki állunk s lekaszáljuk.

És most elérkeztünk oda, a hova céloztam, hogy elbeszéljen önöknek, hogy miként járunk el akkor, ha besavanyított tengerit akarunk készí- teni. Levágás után az egész tengerit 1—2 napig a napon fonnyadni engedjük, de ha valaki ezt tenni nem ér rá, behordhatja másnap is, csak arra ügyeljen, hogy a harmat a növényről elpá- rologjék.

Hogy miért említettem, miszerint hagyhatjuk fonnyadni a tengerit 2—3 napig is, de el is tehet- jük azonnal, ha a harmat már elszállt róla, egy kis magyarázat után elhiszik nekem.

Tudjuk azt, hogy a zöld tengeri sok vizet tartalmaz, a nap ezt a sok vizet részben kiszáritja. A nedvességben a gazdag növényzetet ha össze- nyomjuk, akkor sok víz kijő abból, tehát jobban összenyomakodik, azaz egy nagy rakás ilyen tengeri- ből aránylag kisebb rakás lesz, azért, mert a ned- vesség elszívárog s akkor a tengeri jobban összeüledik. Ha már én a földön 2—3 napig süttetem a nappal a tengerit, akkor én nem fuvarozok be a gödörbe annyi vizet a tengeriben, mert azt a nap kiszívta, másodsor pedig nem nyomódik, nem rogyik annyit az eltett tengeri. De hát hogyan járunk el?

A kinek van 4 ökre, 2 lova, 2 tehene, vessen el két hold tengerit, de nem egyszerre, hanem $\frac{1}{4}$ -ét a kikeletkor, $\frac{1}{4}$ részét 2—3 hét múlva, a másik felét pedig vessen akkor, mikor már köze- ledik az aratás.

Ez a másik fél az, melyet télire ha elteszen, lesz 6—700 mm. takarmánya, olyan takarmánya, melytől tejel a tehén, jól meghizik az ökör s poly- vával keverve még az utat is eléri vele a gazda.

Eltevesre nézve a következőket ajánlom figyelmükbe. Készítsenek egy 2 méter széles göd- röt, melybe mindkét oldalról bele mehessen a sze- ker. Hossza a gödörnek attól függ, hogy mennyit termeltünk a tengeriből; egy holdra elég 10—12 m. hosszú gödör. Az elrakás következő: Az első szekér bele megy a gödörbe és lehány egy rakást ott, a hol áll, azután tovább megy, megint lehány egy rakást, s így apránként mind lehányja. Egy- két ember ezalatt a gödörbe lehányt tengerit vasvillákkal egyengeti s oda iparkodik, hogy az egyenletesen elterítettessék, megtapostassék a sze- ker körül, hogy a föld és a tengeri közt levegő ne maradjon, mert akkor penész áll be. Így folytat- juk a lerakást, míg színig meg nem telik a gö- dör tengerivel; ekkor is azonban, a mennyire lehet- séges, a mint a föld színe fölül igyekezzünk a ra- kást emelni, a meddig csak tudjuk, a köcsi és sze- ker meg a tengerin járjon; ha azonban már föl nem kapaszkodhatik rá, akkor figyelmesen egy- más mellé, jól összeegyeztelve, kézzel s villával mindaddig rakjuk a tengerit, a meddig csak elér- hetjük. Ha már el nem érjük, akkor ha valakinek úgy tetszik, leborithatja az egészet szalmával, hogy a föld közé ne keveredjék; én legalább részem- ről nem fogom beborítani semmivel, hanem a földet oldalt a rakás szélehez lapátoltatom, min- dég följebb és följebb, míg végre a rakás mind a két oldalán el nem érkeztünk a tetőig, melyet különös gondnal kell beborítani, nehogy az eső deverje az egészet, a mi ugyan nem nagy baj, de jobb, ha semmi nem éri. Most, midőn már bevermeltünk egy ilyen 2—3 m. széles 10—12 m. hosszú gödört, azt fogjuk tapasztalni, hogy az, ha bele nyulunk, melegszik s olyan kellemes savanyu szag marad a kezünkön, mint a milyen a savanyított uborkáé; de azt is tapasztalhatjuk,

hogy a föld körülöskörül megrepedezik, sőt az oldalán is repedés állott elő. Most tehát rögtön hozzá fogunk s behányjuk a kupacot még egy- szer, úgy hogy legalább 2' föld nyomja a gödört s erre vizet öntünk, úgy hogy az egész olyan sár forma legyen. Ha azután mégis észlelnék repedezést, ismételten rálapátolunk egy csomó földet, besározzuk és arra ügyelünk, hogy a leve- gőtől jól ellegyen zárva az egész tömeg.

S z o b o n y a B e r t a l a n .

Különfélék.

— Gombos Gábor ur az utóbbi események folytán, polgármesteri állását tekintve, teljesen elveszté a talajt lábai alatt. A városi közönség bizalmát már akkor megvonta tőle, midőn népszerűsége zenithjén mint követjelölt megbukott. Azóta a csapások és veszteségek egész sora érte őt. A képviselőtestület pedig a legutóbbi közgyűlésen oly eklatánsul nyilvánította ki bizal- matlanságát iránta, hogy állásának tarthatlan volta és a visszavonulás elkerülhetlen szüksége még legitimebb barátai szemében is minden két- ségen fölül áll. Ennek dacára azt látjuk, hogy Gombos ur görcsösen ragaszkodik a polgármesteri székh-z. A benyomás, mit kinos vergődése és levegő után való kapkodása a közönségre tesz: valóban nevetséges. Nem értjük, hogy mit akar. Egy hajszálnyi érzék a közhangulat megítéléséhez elég, hogy belássá, miként mennie kell. De ő nem teszi, sőt szánandó zavarában azt követeli, hogy a tisztviselők, (kik elég okosak voltak belátni a helyzet tarthatlanságát s a kötelekeket igyekez- nek magukról lezárni, mely őket „muszáj”-ból Gombos urhoz fűzte) úgy, miként az aranjuéz i napok alatt, mai napság is vak eszközei és me- ghunyázkodó alantasai legyenek. Pedig azok a tisztviselők szegény emberek, kik hivatalaik után élnek. Őket a veszett ügy védelmére utolsó test- örökül a legkétségbeesettebb harcnál nem lehet, nem szabad fölhasználni. Erre különben a tiszt- viselőket semmiféle erőszak nem kényszeritheti, mert hiába: kenyér az első. S ha Gombos ur tétovázó zavarában nem látja be, nem tudja, hogy hányat ütött az óra: ők nem okolhatók, ha érde- keiknek megfelelőleg oda törekednek, hogy a bekö- vetkező nagy rázkódásnál fölül és ne alul maradjanak.

— Beiratások a helybeli gymná- ziumnál. A zentai közs. gymnáziumnál a tanu- lók fölvétele az 1885—86. tanévre f. évi augusz- tus hó 29., 30. és 31. napjain délelőtt 9 órától 12-ig eszközöltetik. Azon tanulók, kik intézetünkbe eddig még nem jártak, kötelesek a beiratás alkalmával keresztelő levelöket, illetőleg hite- les születési bizonyítványukat is fölmutatni. Az egy tantárgyból elégtelen osztály- zatot nyert tanulók javító vizsgálatra aug. 29. és 30. napjain délután 2 órától 4-ig fog megtartatni. Zentán 1885. aug. 20-án. Az igazgatóság g.

— Az adai m. kir. földm. v. is- kola a folyó év november havában második évi tanfolyamába lép. A folyó évre 15 új első éves növendék vétetik föl, kik az intézetben teljes el- látást nyernek. Miután a bennlakó növendékek száma korlátolt, fölhitatnak mindazon bács-bodrogme- gyei szülők, gyámok, testületek és egyének, kik gyermekeiket vagy pártfogoltjaikat az inté- zetbe adni óhajtják, hogy ezen szándékukat az intézet alólított igazgató-tanárával mielőbb tu- datni sziveskedjenek, minthogy különben az ide- gen megyékből jelentkezők — kiknek száma már eddig is tekintélyes — fognak fölvetetni. A taní- tás kiválólag gyakorlati irányu s az elmélet csak a legszükségesebb dolgokra terjesztetik ki. — A tanfolyam 2 évig tart. Fölvételi föltételek követ- kezők: a) betöltött 16 éves életkor, b) erős, egész- séges testalkat, c) irni, olvasni, számolni tudás, d) feddhetlen erkölcsi magaviselet, e) szülői nyilat- kozat, mely szerint a szülők vagy gyámok köte- lezik magukat, hogy miután a tanuló az ó akaratukkal lép az iskolába, azt onnan a tanfolyam bevégezte előtt ki nem veszik, ellenkező eset- ben az államkincstárnak kártérítését nyújtanak, f) a szülők elhalálása esetén kívánatra az ifju elbocsátatik s akkor kártérítésre jogosítva az in- tézet nincsen. g) a belépő tanoncnak minden né- ven nevezendő munkát végezni kell, h) belépéskor a tanulóknak 2 öltözet ruhát kell hoznia. Ezen- kívül el kell látva lenni két pár fehérneművel, 2 pár lábbelivel, 2 törülközővel. Élelmezésükrol az igazgató gondoskodik, mely egyszerű, de izletes és tápláló eledelekből áll. Fizetési kötelezettség: évi 150 frt, melyből 30 frtot munkamegváltási átá- lany címen visszakapnak évnegyedenkénti s utó- lagos részletekben. Bővebb értesítés kívánatra készséggel adatik. S z o b o n y a B e r t a l a n , igazgató-tanár.

— Előfizetési föl hívás Dudas Gyulának „Bács-Bodrogvármegye Régészeti Em- lékei” című művére. Mélyen tisztelt közönség! Azon általános mozgalom, mely pár év óta Bács- Bodrogvármegye multjának földerítése s egy- egységes monographiai mű létrehozása iránt meg-

indult, nem szorítkozhatott csupán a szoroson vett történelmi kutatásokra, hanem előbb-utóbb ki kellett terjeszkednie az ezzel kapcsolatos regészeti terére is. Mert ha vármegyénk multjáról megbízható és alapos művet akarunk bárki is létrehozni, az a regészeti szempontokat aligha nélkülözhetné, minthogy egyedül csak ez szolgáltatja azon eszközöket, melyek által a vármegyénk történelme előtti multját némileg megvilágíthatni. Szerző e tudat által vezérelve, lelkiismeretes és beható kutatások alapján vállalkozott ama szép, de egyaránt nehéz szerepre, hogy vármegyénk regészeti emlékeit ismertesse s azok eredetét fejtegesse, egyszóval, e vidék történet előtti korát legalább némileg megvilágítsa. Műve tehát míg, egyrészt minden, az anyamegyéjének multja iránt érdeklődő művelt egyén kellemes és tanulságos olvasmánya kíván lenni, addig nélkülözhetetlen adalékot képez Bács-Bodrogvármegye megírandó monographiájához. Vármegyénk szellemi érdekeinek véltünk tehát szolgálatot tehetni, midőn e mű kiadását elhatároztuk s arra itt tisztelettel előfizetést nyitni bátorítottunk. A mű 5-7 nyolcadrét iven, csinos kiállításban a lehető rövid idő alatt fog megjelenni. Előfizetési ára 1 frt. Bolti ára magasabb lesz. Az előfizetéseket alólírottakhoz f. évi augusztus hó 31-ig kérjük küldeni. A mélyen tisztelt közönség támogatását kérésre, maradtunk tisztelettel Zombor, 1885. aug. elején: Muzsik és Partlics könyv- és könyvdatulajdonosok és kiadók. — Az előfizetési ár legcélszerűbben postautalványon küldhető be. Gyűjtőknek 10 példány után 1 tiszteletpéldány jár.

— A „Magyar Háziaszony” című háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap legújabb száma igen változatos tartalommal jelent meg. A lap előfizetési ára: negyedévre 1 ft 50 kr. Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalába (Budapest, nagykorona utca 19. szám) küldendők.

— A d a i s z o m s z é d j a i r k n a k is kuruc egy rendőrségük lehet, mert a tolvaj urak nem igen látszanak éberségüktől tartani. Ugyanis f. hó 12-ére virradóra vagy heten összeszedelődtek s kényelmesen dézsmáltak Pásztor György vaskereskedő főtéri boltját. Itt elvégezvén munkájukat, egyenesen neki tartottak az ada-mohóli hitelintézet helyiségének s ott is nem kevesebb kényelemmel folytatták mesterségüket. Szerencse, hogy a nyári éjszakák rövidek, mert a gézen-guzok még elemeltek volna a rendőrbiztost is lovastul, mindenesetül!

— E l ő t t ű n k f e k s z e n e k a „Gond-űző” regényfolyóiratból a 42-47. számok. Dícséretes törekvéssel tartja fent, sőt emeli azt az irodalmi színt, melyben megindulásakor mutatta be magát. Ez idő alatt a legjobb irodalmi erőket egyesítette. Nincs egy száma sem, melyből szépirodalmunk legjobb nevéi munkáinak dolgozata hiányzanak. A regények, elbeszélések mellett költeményeket is ad s akkép a szépirodalom minden barátjának igényét igyekszik kielégíteni. A gyorsan emelkedett, folyton erősülő vállalatból minden heten három nagy iv jelenik meg. Kiadja és szerkeszti Székely Aladár Budapesten. A lap vezetését, mint főmunkatárs, Tolnai Lajos vette át. A vállalatról örömmel lehet szólni, mert nagyon alkalmas rá, hogy kiszorítsa a nálunk annyira elterjedt külföldi há-onló vállalatokat, s magyar olvasmányokkal lássa el a magyar családokat. Előfizetési ára egész évre 6 frt, évnegyedre 1 frt 50 kr.

— A m e g y e i t ö r t é n e l m i t á r s u l a t Évkönyvének II-ik füzetét dr. Margalics Ede szerkesztésében a napokban jelent meg. Az első közleményt Donoszló Vilmosnak „Futaki gróf Hadik András” című dolgozata kepezi, mely után Iványi István két cikke: „Az új Bodrogh vármegye” és „Bács vármegye összeírása 1699-évről” következik. A füzetet az „egyleti élet” című rovat zárja be, a melyből azonban a társulat életéről vajmi kevés tudomást nyerhetünk. Eltekintve a folyóiratban közölt dolgozatok értékétől, meg kell vallani, a szerkesztőség részéről több gondot, az ügy iránt nagyobb érdekeltséget s buzgóságot vartunk. A jelen füzetbe a szerkesztő mindössze tizenkét sort írt, s a ki ezt a tizenkét sort — melynek az egyleti életéről kell számot adni — elolvassa, csak arról fog meggyőződni, hogy megyei történelmi társulatunknak vagy egyleti élete abszolúte nincsen, vagy nincs embere, a ki arról az egyleti tagokat s a közönséget tájékoztatná. Az ország különböző részein megjelenő hason legű szakközlönyök példájára nem állna sokból az Évkönyv változatosabb kiállítása és oly organummá való tetele, mely a megyei történet és regészet érdekeit kimerítően felölelné. Óhajtjuk, hogy a szerkesztés terén észlelhető sajnós hiányok mielőbb pótoltsanak, s hogy társulatunk az ország egyéb társulataival szakközlöny tekintetében is egyenlő niveau-ra emelkedjék. (d. a.)

— É r t e s í t é s. Az újvidéki kath. magyar főgymnáziumban a beiratások az 1885-86. tanévre f. augusztus hó 29., 30. és 31. napján eszközöltetnek, mindenkor reggeli 8 órától 12-ig.

Ugyanezen napok délutánjain tartanak a pótló és javító vizsgálatok. A kik eloszór lépnek az intézetbe, iskolai bizonyítványon kívül keresztlevelet vagy hiteles születési bizonyítványt is tartoznak fölmutatni. A tanulók beiratásuk alkalmával szüleik vagy azok helyettesei kíséretében kötelesek megjelenni. Kelt Újvidéken, 1885. aug. 17. A z i g a z g a t ó s á g

— A s z e n t h á r o m s á g - t é r i s e t á n y a hüvösebb esték beállításával naponként élénkebb; ott látjuk sétálni, üdülni a város színe javát; de azért az egész főtéren egy árva pad sem kínálkozik a közönség kényelmére. A rend emberi, kik a bajon igen könnyen segíthetnek, ott „spritzer”-ezgetnek kényelmesen valamelyik vendéglő kertjében vagy étteremben s eszük ágába sem jut azokra gondolni, kik nem a korcsmának, hanem családjuknak élnek. Nem lehetne a „népkert”-ből néhány padot fölhozatni, hiszen az még csak pénzbe sem kerül?

— S z. I s t v á n n a p j á n a z e n t a i f ü g g e t l e n s é g i k ö r i m p o z á n s s z á m b a n t e s t ü l e t l e g t i s z t e l g e t t M i h á l k o v i t s I s t v á n t a k a r é k p é n z t á r i i g a z g a t ó é s K o z i c s I s t v á n ü g y v é d n é l. M i h á l k o v i t s u r n á l M a t k o v i t s J ó z s e f u r, a k ö r e l n ö k e, K o z i c s u r n á l p e d i g d r. S p i t z e r M ó r u r a k ö r i f j u t a g j a t o l m á c s o l t á k a f ü g g e t l e n s é g i p á r t é s k ö r é r z e l m e i t. E s t e a k ö r h e l y i s é g e b e n z á r t k ö r ű t á r s a s v a c s o r a t a r t a t o t t, m e l y e n S z á b ó L á s z l ó u r o r s z á g g y ű l e s i k é p v i s e l ö n k i s r é s z t v e t t; a v a c s o r á t e g y i g e n k e d y e l e s t á n c m u l t a s á g k ö v e t t e, m e l y l a n k a d a t l a n j ó k e d y e l y e n v i r r a d t i g t a r t o t t.

— „J ó f o g á s - t t e t t a n a p o k b a n „e r é l y e s” r e n d ő r s é g ű n k: u g y a n i s D o b o s i N a g y L á s z l ó g a z d' u r a m a m i n t f á r a d s á g o s m u n k á j a u t á n e g y k i s h ű s i t ő r e a k o r c m á b a b e k i v á n k o z o t t v o l n a, r ö v i d é s e s ű n d e s p i t y i z á l á s u t á n a z o n v e s z i m a g á t é s z r e, h o g y 4 0 f r t k é s z p é n z é n e k s e h i r e, s e h a m v a. G a z d' u r a m n e m v e s z i t r é f á r a d o l g o t, h a n e m k ö r ű l t e k i n t é s c s a k u g y a n f ű l i m e r i a z e n y v e s z e ű j ó m a d a r a t, k i „k é n y e s l é v é n a b e c s ű l e t é r e”, g a z d' u r a m f e j é t j ó l m e g l á g y i t g a t j a s e g y i k k e z é t a h e l y é b ű l k i f c a m i t j a. D e e z t g a z d' u r a m s e m h a g y a t h a t j a a n y i b a n, h a n e m t ö r v é n y i s m e r ő e m b e r l é t é r e b e a l l i t a r e n d ő r s é g h e z, o t t e l p a n a s z o l j a ü g y e t b a j á t s m e g n e v e z i t o l v a j e l l e n f e l é t. R o t h e n b i l l e r p a n d u r ő r m e s t e r, m i n t é j j e l i f ű l g y e l e t e t t a r t ó „r e n d ő r t i s z t v i s e l ő”, m e g h a l l g a t j a a p a n a s z o s t s m i n d e n t e k e t ő r i a n é k ű l e l ő z e t e s l e t a r t ó z t a t á s m e l l e t t e l r e n d e l i e l l e n e a v i z s g á l a t o t. G a z d' u r a m e r é l y e s e n t i l t a k o z o t t a d u t y i e l l e n, a z o n b a n s e m e z, s e m f ö l l e b b e z e s e n e m h a s z n á l t s e m m i t, m e r t a p a n d u r ő r m e s t e r „k ö z b e s z ó l ó v é g z e s e e l l e n” j o g o r v o s l a n n a k h e l y t n e m a d o t t. S z e r e n c s é r e e k k o r a a z a n y j u k i s é r t e s ű l t a s t a t á r i á l i s e l j á r á s r ó l, a k i n e k k ö z b e n j á r á s a r a a z t á n B á n L a j o s a l k a p i t á n y u r v e t t e k e z é b e a z ü g y e t s e j j e l i 1 1 ó r a k o r v i s s z a a d t a g a z d' u r a m n a k s z a b a d s á g á t, a m i n e k a j ó ö r e g a n n y i r a m e g ö r ű l t, h o g y l e m o n d o t t m i n d e n f e l é „i g a z s á g k e r e s e s r ó l”. E z e s e t ő t a p a n d u r ő r m e s t e r n a g y h i r b e n á l l a p a n a s z o s o k s n a g y t i s z t e l e t b e n a z e n y v e s z e ű e k e l ő t t.

— A v a d á s z a t f. h ó 1 5 - i k e l v e h a t á r n e m b a n i s m e g k e z d ő d ö t t. E z a l k a l o m b ó l f i g y e l m e z t e t j ű k v a d á s z a i n k a t, m i s z e r i n t m á s v á r o s o k p e d á j á r a j ó l e n n e, h a a v a d á s z t e r ű l e t e g y e s r é s z e k r e f ö l o s z t a t n é k s p o n t o s a n k i j e l ö l t e t n é k, m e l y i k r é s z e a t e r ű l e t n e k h a s z n á l h a t ó n a p i v a d á s z a t r a é s m e l y i k k ö r v a g y h a j t ó v a d á s z a t r a? E z e n k i v ű l k i k e l l e n e j e l l e n i e g y o l y t e r ű l e t e t, a m e l y e n a v a d á s z a t — a v a d á l l o m á n y m e g ö r z e s e é s s z a p o r i t á s a c é l j á b ó l — m i n d e n n e m ű v a d r a n e z v e t i l a l m a z t a t n é k. M e r t a z t v a d á s z a i n k i s b e l á t h a t j á k, h o g y a z r e n d s z e r t e l e n s é g, m e l y e d d i g a v a d á s z t e r ű l e t t e t z s z e r i n t i h a s z n á l a t a é s k e r e s z t ű l k a s u l v a l ó b e b a r a n g o l á s a t e k i n t e t e b e n d i v o t t, t o v á b b f ö n n n e m t a r t h a t ó, h a c s a k a v a d á l l o m á n y t e l j e s k i r t a s a n e m e l o z t a t i k. A j á n l j u k s o r a i n k a t a h e l y b e l i v a d á s z t á r s u l a t f i g y e l m e b e.

— J e d l i c s k a I s t v á n h á z i p é n z t á r s o k u r á l l á s á r ó l l e m o n d o t t.

— P a n a s z t h a l l u n k H o r o v i t z L i p ó t e l l e n ő r u r e l l e n. A k ö z m u n k a v á l t s á g f i z e t é s e n é l d e r ű r e b o r u r a s z e d i a 2 0 k r a j c á r o k a t v é g r e h a j t á s i k ö l t s é g e i m e n, p e d i g c s a k a z o k t ó l l e n n e j o g a s z e d n i, k i k n e l a v é g r e a j t ó t é n y l e g k i n t v o l t.

— A z a d a i n a g y v e n d e g l ő b é r l e t é t B e s l i n P á j ó é s t á r s a 6 1 0 0 f r t é v i b é r é s v e t t é k k i.

— G o m b o s G á b o r p o l g á r m e s t e r u r e l l e n, m i n t é r t s ű l t ű n k, f e g y e l m i p a n a s z e m e l t e t i k. M á r a z e d d i g i a l á r s o k b ó l i s k i t ű n i k, h o g y a l e g u t ó b b i k ö z g y ű l e s e n n e g y v e n n é l b i z o n y o s a n t ö b b v o l t a z o k s z á m a, k i k K o z i c s u r i n d i t v á n y a m e l l e t t s z a v a z t a k, a p o l g á r m e s t e r e n n e k d a c á r a ö k e t c s a k h u s z u n k e t t e n l e v o k n e k o l v a s t a.

— M e d d i g e l e l a l ó é t e l é s i t a l n é k ű l? M e g p r ó b á l t á k a l ó v a l, h o g y m e n y i l é i d e i g k é p e s a z é h s é g e t é s s z o m j u s á g o t e l v i s e l n i. A p r ó b á k b ó l a z t ű n t k i, h o g y a l ó 2 5 n a p i g é l e t b e n m a r a d h a e n n i n e m, d e i n n i k a p; d e h a c s a k e n n i k á p é s i n n i n e m, a k k o r 5 n a p a l á t t e l p u s z t u l.

Üzleti heti szemle.

Zentán, 1885. augusztus 21-én.

(— n — ó) Gabonaüzletünk a hét elején a new-yorki és angol piacok lanyha jelentéseinek nyomása alatt kedvezőtlen irányban indult meg. Budapestre e héten tömeges fölhozatalok — még pedig túlnyomólag vagonrakományban — érkezvén, malmok a rossz lisztkelet miatt az árat ismét nyomni akarták. Tulajdonosok, kik fölhozott gabonájukon túl akartak adni, kénytelenítve voltak a mult heti árakhoz képest 30 krt engedni. A hét utólján azonban külföldről érkező szilárdabb tudósítások következtében az irányzat kellemebb lett és az árak emelkedtek. A kivétel egyelőre még stagnál; de alapos a kilátás, hogy hónapok múlva, a mint azt legutóbbi tudósításomban körülményesen kifejtém, meglehetősen élénk kivételre számíthatunk és ez esetben a lényeges áremelkedések kimaradhatnak.

Mai hetipiacunkon meglehetősen fölhozatalok mellett a következő árak jegyeztettek: buza 6.60—7, árpa 4.50—4.60, zab 5—5.20. frt. (100 kgkint, készpénz.)

CSARNOK.

A GYÖNGE NEM.

Sokféleképen nevezik el a nőt. Részben igazságon, részben nem. Igy pl.: szép nem, megállja helyét. Oldalborda: jó. Pedig hát ha ebből következtetnénk, az eredmény nem válnék dicseretőkre a férfiaknak, mert ők a nőt egyáltalában rossz-nak tartják, s ha már ez az egy borda oly rossz, mennyi rossz-ság maradt még a férfi többi bordájában. Nevezik még a nőt vászonnépnek, fehér-cselédnek, stb., de valamennyi között legigazságtalanabb a „gyöngé nem” elnevezés.

De hát miért is neveztek el őket így?

A nők egyáltalában testi erőre nézve gyöngébbeknek tartanak a férfiaknál.

Ez igaz lehetett egykor, midőn minden férfi — férfi volt, s nem ilyen elpuhult anyamasszony, mint most a legtöbb. A férfiak a harcban testi erejüket fejlesztették, ellenben a nők könnyű munkájuk mellett gyöngé idegzetűek maradtak; a testi erőt edzés s gyakorlás által fejleszthetnek csak, a mire a nőt nem szoktatták. Náluk az erőfejlesztésre nem fordítatik gond; nincs is szükségük rá, de hogy még sem gyöngék, azt könnyű bebizonyítani. Tekintsünk pl. a szegény sorsu nőre, kik nehéz munkával keresik kenyerüket. Nem dolgoznak-e versenyt a férfiakkal?

Hideget, meleget, fáradságot egyenlőn türi férjével a szegény asszony, sőt még neki jut a nagyobb rész, mert nemcsak az a teendője, hogy férjének a mindennapi kenyér beszerzésében segítsen, hanem még mint nonek s anyának nehéz kötelességei s gondjai vannak, a mi alól a férfi föl van mentve.

S mégis gyöngéeknek nevezik őket.

A helyett, hogy részvevőleg viseltetnének irántuk s nehéz sorsukat jóakarólag enyhíteni igyekeznének; a helyett, hogy elismeréssel volna- irántuk: fitymálódnak, lenézik őket mint olyanokat, kik semmire sem képesek. Az alsóbb osztályban a férfi a nőt saját szolgájának tartja s úgy tesz vele, akár a lovával. A műveltebb körökben kissé enyhébb a bánásmód, de az előítélet ugyanaz.

Igaz, itt a nők gyöngébbek is testi erőre nézve, de ez csak a szoktatás s nevelés eredménye. Keyésbé vétetnek igénybe a munkánál, tehát nem is erősödnek. Különben ily körben a férfiak is gyöngébbek.

Minél magasabb állásu valaki, annál nagyobb kényelemben tartogatja drága csontocskáit s így a testi erő pang. Tehát a férfiak testi ereje között is épp oly fokozat van, mint a nőknél is, de minden körülmény között a rossz-ból több jut a nőknek. Innét van az, hogy előbb megtörnek, belefáradnak s le is számólnak az élettel. (A férfiak legkisebb bánatára.)

A mi a szellemet illeti, nem állnak hátrább a férfiaknál. A női szellem épp úgy kiművelhető, mint a férfié s csak pusztá előítéletből vonják ezt kétségbe. Hogy nem bírnak annyi ismerettel vagy tudománnyal, mint a férfiak, ez ismét a nevelésben rejlik s nem a gyöngeségben.

Nincs is szüksége a nőnek világműveltségre, tudományra s bölcsészetre, de szellemi ereje a százféle aprólékos-ságban rejlik, melylyel a ház minden legkisebb teendőjét, rendet tisztaságot, összhangzatban tart, gondolkodik, számít mindig s mindenütt. Figyelme arra is kiterjed, mit a férfi észre sem tud venni. Tehát e tekintetben is helytelen a gyöngé elnevezés.

Nem gyöngé a nő, hanem gyöngéd.
Ez jó szíve előbb meglágyul, előbb könyörül mint a férfé, ennél fogva jobban hajlandó a nemes érzésre, mint a rozszra, tehát inkább tiszteletet érdemel, mint a megvető gyöngé elnevezést.

A nőben több a szelidség s engedékenység, a férfiban pedig a szívtelenség s durvaság. Innét magyarázható meg a nő félnélőbb természete. O már borzad a kegyetlenség pusztá gondolatára is. De ha a sors sújtja; nehéz csapással, bámulatos lelki erőt tanúsít. Sokszor a férj legkínzóbb bánatát a nő vigasztaló szavai enyhítik. A gyöngé nőnek kettős erőre van szüksége: a saját fájdalmát leküzdve férjét vigasztalni.

Vajon ezért hívják-e gyöngének?

Nem tudom. Szegény, szegény nők! Menyire hátra vagyunk még az elismerésben a férfiak előtt.

No de se baj. Elég nekünk teljes önértetünk s azon tudat, hogy a férfiak tulajdonképen maguk sem hiszik, hogy mi igazán „nulla” vagyunk ezen a gyönyörű világon.

Szerkesztői üzenet.

— Bergel Emil urnak. A nyilatkozat csakis a „Nyilattér”-ben jelenhet meg.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

DUDÁS ISTVÁN.

1080/1885. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a t.-kanizsai kir. járásbírósaág főnti számú végzése által Kovács Mihály orozslámosi lakos végrehajtató javára Kalapis György orozslámosi lakos ellen 252 frt tőke, erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és fölülfoglalt és 1144 frt 44 krra becsült 2 db pej esődör 16, 1 db fakó kanca csikó, 1 db fehér szőrű tehén és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a főnti számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Oroszlámos községében leendő eszközlésére 1885. évi aug. hó 26-ik napjának dél-élelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az előtérzendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt T.-Kanizsán, 1885. évi augusztus hó 16-ik napján
Szécsy József, kir. bír. végrehajtó.

Alólirottak hid-utcai házában egy utcára nyíló szoba, boltnak vagy irodahelyiségnek bármely órában kiadandó.
Fischer Móric.

A legbiztosabb szer az általam, CSILLAG ANNA által föltalált haj- és szakálnövesztő kenőcs, mely a gyógyászati fakultások leghírnevesebb szakféria által vegyelemzetetett s kitűnő hatásának találtott: a haj kihullása ellen, a haj növesztésére, fejköszvény ellen, korpaképződés, kopaszfejlőség, a bajusz és szakál ritka növese elleni

Szétküldési gyári főraktár: Budapesten, VI., Király-utca 26. — Zentán kapható Kupkai Géza gysz. urnál.

Szegeden, 1885. Burger Gusztáv és társa könyv- és könyvmdai műintézetéből.

SÁRKÁNY bizományi és butor-csarnoka Budapesten.

Gizella-tér 3. sz. I. em., a Deák Ferenc-utca sarkán.

Ajánlja az országos kiállítás t. látogatóinak a legelőkelőbb hazai asztalos-mesterek által készített óriási választékban eladásra kiállított igen finom szalon-, ebédlő- és uriszoba-Lenézéseket, mindennemű kivitelben; körülbelül 150 szobára való egyszerű legszilárdabb asztalos- és kárpitos-butorok, kelen- gyékre kiválóan alkalmas, valamint vasbutorok nyári lakberendezésekre, az egyszerű butorkészlet teljes fölözslása miatt, míg e készlet tart, az elkészítési áron alul eladotnak.

Dús választék igen elegáns, valamint egyszerű kész szalon- garnitúrákban lezülésesebben a legújabb minta szerint elkészítve, atlasz, bársony, selyem, brocat, pluche, crepp és juttaszövetekből rendkívüli olcsó árak mellett.

Bemenet a Gizella-téri oldalról a 3. sz. kapunál I. em.

Megrendelések a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközöltetnek. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Harkányi gyógyfürdő.

HARKÁNYI GYÓGYFÜRDŐ

Harkányi gyógyfürdő.

MAGYARORSZÁG, BARANYAVÁRMEGYÉBEN.

Fürdőidény május 1-től szeptember 30-ig.

Habár ezen fürdő hírneve oly hosszú évek lefolyása óta számtalan kiváló gyógyeredetmény által meg is lett alapítva, mégis a fürdőigazgatóság sok évi tapasztalat alapján kijelentheti, hogy ezen csodászerű gyógyforrásnál ezerek és ezerek a legmakacsabb és legnehezebb betegségekben is egészségüket és épségüket visszanyerték, a miért is a legnagyobb elismerést érdemli.

E fürdő a maga nemében egyedüli; minden más akár belföldi, akár külföldi hason gyógyforrást gyógyhatás tekintetében fölülmul; a mit különben az évről-évre szaporodó vendégek száma is bizonyít.

Ezen 50° R. természetes meleg ártézi kénforrás kitűnő gyógyítási hatással bír csuzos, köszvény, görvény, idült bőrkiüttegekre, aranyér-, nőbántalmakra, fogamzási hiányok, sebzések, daganatok és higanyos gyógyszerek által okozott mérgezésekre, továbbá máj-, lép-, általán mirigy-daganatokra, nehéz hallás, idült szembajok és ivarszervi bántalmak ellen.

Az utazásra ajánlható a budapest-pécsi vasut, vagy a déli vasut budapest-kanizsa-barsci vonala, állomás: Pécs, alföldi va-ut, Eszéken át Villányig, mohacs-pécsi vasut, állomás: Villány.

Posta- és távirtd-állomás.
Bővebb tudósítást a legnagyobb készséggel dr. HELLER JÓZSEF rendes fürdőorvos nyújt.
Harkány, 1885.

Harkányi gyógyfürdő.

A fürdő-igazgatóság.

Harkányi gyógyfürdő.

A torontálmegyei gazdasági kiállításon 1884-ben EZÜST DISZ-OKLEVELET nyert.
A bécsi 1883. évi nemzetk. gyógyász. kiállításon EZÜST ÉRMET nyert.
A triesti 1882. évi kiállításon BRONZ-ERMET nyert.
A gráci 1880-ik évi országos kiállításon ELISMERÉSI OKLEVELET nyert.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVIZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos főraktár **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítrónál, Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1,500.000 palaczk.

ZENTÁN KAPHATÓ: Buchwald József, Horty János, Nikollits M., Terbucca János és Zettin Józsefnél.